

TANRI'NIN KUTSAL RUHU

Okuma: Markos 1

Tanrı'nın Ruhü

Gece gökyüzüne bakıp ayı ve yıldızları gördüğümüzde, evrenin inanılmaz büyüklüğünün farkına varmaya başlarız. Tanrı evreni kendi ruhuyla yaratmıştır:

"Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhü suların üzerinde hareket ediyordu. Tanrı, "Işık olsun" diye buyurdu ve ışık oldu." (Yaratılış 1 : 1-3).

Yeremya bize Tanrı'nın dünyayı yaratırken büyük gücünün iş başında olduğunu söyler:

"Yeryüzünü de üstünde yaşayan insanlarla hayvanları da büyük gücümle, kudretli elimle ben yarattım. Onu uygun gördüğüm kişiye veririm." (Yeremya 27: 5).

Mezmun 33 yaratılışı bu şekilde tanımlar:

"Gökler RAB'bin sözüyle, gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı. Deniz sularını bir araya toplar, engin suları ambarlara depolar. Bütün yeryüzü RAB'den korksun, dünyada yaşayan herkes O'na saygı duysun. Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirdi." (Mezmun 33 : 6 - 9).

Tanrı'nın sadece buyurması yeterliydi ve O'nun isteği Ruhü'nün gücüyle yerine getirildi. Tanrı, "Işık olsun" dediğinde, sözlerinin muazzam bir gücü ve yetkisi vardı. Mezmun 33 bize bunu anlatır: "Gökler RAB'bin sözüyle, gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı..."

Tanrı, Ruhü aracılığıyla yaratılışı canlı tutar. Dünyayı yaratıp sonra da onu terk etmemiştir:

"Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı. Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir. Nitekim, 'O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz; O'nda varız.' Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.' " (Elçilerin İşleri 17: 24 - 28).

“Beni Tanrı'nın Ruhu yarattı, Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu yaşam veriyor bana.” (Eyüp 33 : 4).

Ayrıca bkz. Mezmur 104 :10-15 , 27 - 30 ve Yeşaya 42 : 5.

Tanrı Ruhu aracılığıyla her yerde hazır ve her şeyi bilir

Evrenin muazzam büyüklüğüne rağmen, Tanrı ruhuyla her yededir:

“Kim gizli yere saklanır da Onu görmem?” diyor RAB, “Yeri göğü doldurmuyor muyum?” diyor RAB.” (Yeremya 23:24).

Tanrı ruhu aracılığıyla sadece her yerde olmakla kalmaz, aynı zamanda her şeyi bilir. Bizimle ilgili her şeyi, hatta düşüncelerimizi bile bilir. O'ndan hiçbir şey saklayamayız:

“Ya RAB, sınıyıp tanıdın beni. Oturup kalkışımı bilirsin, niyetimi uzaktan anlarsın. Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin, bütün yaptıklarımın haberin var. Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan, nereye kaçabilirim huzurundan? Göklere çıksam, oradasın, ölümler diyarına yatak sersem, yine oradasın.” (Mezmur 139 : 1-3, 7, 8).

Tanrı “göğü ve yeri” nasıl görebiliyor ve her şeyi nasıl bilebiliyor? **O'nun Ruhu aracılığıyla.** Bu nedenle Davut Mezmur 139'da, “Ruh'undan ayrı nereye gidebilirim?” der.

Tanrı insanlarla iletişim kurmak için Ruh'u kullanmıştır

Kutsal Kitap dönemlerinde Tanrı, mesajını iletmeleri için peygamberlerin zihinlerini yönlendirmek üzere Ruh'u kullanmıştır:

“ Kutsal Yasa'yı ve Her Şeye Egemen RAB'bin kendi Ruhu'yla gönderdiği, önceki peygamberler aracılığıyla ilettiği sözleri dinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzden Her Şeye Egemen RAB onlara çok öfkeleni.” (Zekeriya 7:12).

Tanrı'nın Ruhu, aracılığıyla her şeyi yarattığı ve desteklediği gücüdür. Onun aracılığıyla her yerde bulunur ve her şeyi bilir. Tanrı, Kutsal Kitap dönemlerinde planını ve amacını insanlığa açıklamak için Ruh'u kullanmıştır ve amacını gerçekleştirmek için de Ruh'u kullanmaktadır. Tanrı'nın yaptığı her şey Ruhu aracılığıyla gerçekleşir.

Vahiy ve Tanrı'nın Ruhu

Tanrı, Kutsal Kitap'ı yazanların zihinlerini yönlendirmek için Ruh'u kullandı, böylece onlar O'nun sözlerini yazdılar. Bu esinlenme/vahiy olarak bilinir. Esin sayesinde Tanrı Kutsal Kitap'ın gerçek yazarıdır:

“Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.” (2.Petrus 1:20,21).

Bu bölüm sadece insanların gelecekte haber vermesiyle ilgili değildir. Kutsal Kitap'ta 'peygamberlik' sözcüğü, ister geçmişle, ister şimdiki zamanla, isterse de gelecekle ilgili olsun, Tanrı'nın sözlerinin açıklanması anlamına gelir.

Kutsal Kitap'ın sözlerini farklı yerlerde yaşayan en az 35 yazar kaleme almıştır. Yaklaşık 1600 yıllık bir süre içinde yazılmıştır. Eğer Tanrı Kutsal Kitap'ın yazılmasını esinlememiş olsaydı, Kutsal Kitap farklı fikirler ve standartların karışımı olurdu. Ancak, Yaradılıştan Vahiy'e kadar tüm Kutsal Kitap'ta aynı mesaj yer alır. Bu da Kutsal Kitap'ın Tanrı Sözü olduğunu gösterir.

Kutsal Ruh ve Rab İsa Mesih

Tanrı'nın Ruhu bazen Kutsal Ruh olarak da adlandırılır. Kutsal Ruh'a yapılan atıfların çoğu Yeni Antlaşma'da yer alır. 'Kutsal' sözcüğü, Tanrı'nın Ruhu'nun insanlığın kötülüklerinden tamamen farklı olduğu düşüncesiyle 'ayrı' ya da 'ayrılmış' anlamına gelir. Kutsal Kitap'ın eski İngilizce çevirilerinde 'Kutsal Ruh' yerine 'Holy Ghost' kullanılmıştır. Ghost, 'Hayalet', 'ruh' anlamına gelen eski bir sözcüktür ancak günümüzde yanlış anlaşılabilir. Kutsal Ruh, Tanrı'nın kurtuluşla ilgili amacını gerçekleştiren **gücüdür** - böylece insanlar sonunda O'nun gibi kutsal olabilirler.

'Kutsal Ruh' ifadesinin Yeni Antlaşma'daki ilk kullanımı bize İsa'nın doğumunda rol oynadığını söyler. Bakire Meryem'in Kutsal Ruh'tan hamile olduğu anlaşılır (Matta 1:18).

Ürdün Nehri'ndeki vaftizinde İsa'ya Kutsal Ruh verilmiştir (Yuhanna 3:34). Tanrı, Ruhu aracılığıyla Kutsal Kitap dönemlerinde seçilmiş insanlara bazı yetenekler (örneğin mucizeler yapma yeteneği) vermiştir (bkz. Kutsal Ruh Armağanları); ancak başka hiç kimse Kutsal Ruh'u İsa'nın aldığı gibi tam olarak almamıştır. İsa Kutsal Ruh'u hiçbir zaman kendi isteğini yerine getirmek için kullanmamış, her zaman Tanrı'nın

amacı doğrultusunda kullanmıştır (Elçilerin İşleri 2:22). Vaazlarına yardımcı olmak için mucizeler gerçekleştirmiştir. Bu mucizeler onun Tanrı'nın Oğlu olduğunu kanıtlamış, Tanrı'nın onun aracılığıyla çalıştığını ve Tanrı'nın yollarını öğrettiğini göstermişlerdir. (Yeşaya 61:1,2). Ayrıca Tanrı, Oğlu'nu ölümden diriltmek ve

yüceltmek için de Ruhu'nu kullanmıştı (Efesliler 1:19 - 22).

Elçilere Kutsal Ruh'un armağanları verildi

Rab İsa elçilerine, kendisi göğe alındıktan sonra kendilerine Kutsal Ruh'un verileceğini vaat etti. Onlara Yeruşalim'de kalmalarını ve "Baba'nın vadini beklemelerini", çünkü "çok geçmeden Kutsal Ruh'la vaftiz edileceklerini" söyledi (Elçilerin İşleri 1: 4, 5).

Bu vaat, İsa'nın göğe yükselmesinden yaklaşık on gün sonra, Pentikost gününde (Elçilerin İşleri 2) yerine geldi. Kutsal Ruh'un "güçlü bir rüzgâr gibi" bir sesle geldiğini ve elçilerin toplandığı evi nasıl sarstığını okuyoruz. Her birinin üzerinde ateşten diller görüldü. Bu, Kutsal Ruh'un onlara verildiğinin bir göstergesiydi. Daha sonra mucizeler yapma ve dillerde (farklı diller) konuşma gücü de dahil olmak üzere özel yeteneklere sahip oldular. Bu özel yetenekler "Kutsal Ruh'un armağanları" olarak adlandırılır (İbraniler 2:4).

Rab İsa elçilerine, kendisi göğe çıktıktan sonra vaaz etme işini sürdürmeleri talimatını vermişti. Bunu yapmalarına yardımcı olması için Kutsal Ruh'un armağanlarına ihtiyaçları vardı. Örneğin, başkalarına öğretebilmeleri için İsa'nın hizmeti sırasında söylediklerini ve yaptıklarını hatırlamaları gerekiyordu. İsa elçilerine şöyle dedi,

"Ben daha aranızdayken size bunları söyledim. Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak." (Yuhanna 14 : 25, 26).

Burada Kutsal Ruh'a Yardımcı (bazı versiyonlarda 'tesellici') denmektedir. Orijinal Grekçe sözcük '**yardıma çağrılan kişi**' anlamına gelir. Kutsal Ruh elçilerin ihtiyaç duyduğu yardımı sağlamıştır.

İsa neden bazen Kutsal Ruh'tan bir kişiymiş gibi söz ederdi?

Yukarıdaki alıntıda "size her şeyi öğretecek" denildiğinde, sanki Kutsal Ruh bir kişiymiş gibi anlaşılmaktadır. Kutsal Ruh bir kişi değilse, İsa neden bazen Kutsal Ruh'tan bir kişiymiş gibi söz eder? Romalılar 9:17'de de aynı tür bir dil kullanılır:

"Gücümü senin aracılığınla göstermek ve adımlı bütün dünyada duyurmak için seni yükselttim."

Açıktır ki, Kutsal Yazılar bir kişi değildir ve hiçbir şey "konuşamaz". Kaydedilenler Tanrı'nın sözleridir. Luka 11:49 da benzer bir dil kullanır: *"Bu nedenle Tanrı'nın Bilgeliği de şöyle dedi..."*

Benzer şekilde, Mezmur 65:13 şöyle der: *"Çayırlar sürülerle bezenir, vadiler ekinle örtünür, sevinçten haykırır, ezgi söylerler."*

Vadiler gerçek anlamda bağırıyor ve şarkı söylemiyor. Bu, Mezmur yazarının güzel bir sahneyi şiirsel bir şekilde betimlemesidir. Süleyman'ın Özdeyişleri 3:13-19 bir başka örnektir - bilgeliğinden güzel ve doğru bir kadınmış gibi söz eder. Kutsal Kitap'ta söz sanatlarına sıklıkla rastlarız.

Kutsal Ruh Tanrı'dan ayrı değildir

Bazı insanlar yanlış bir şekilde Kutsal Ruh'un Tanrı'dan(Baba'dan) ayrı bir kişi olduğuna inanırlar. Kutsal Kitap'ta hiç geçmeyen 'Kutsal Ruh Tanrı' ifadelerini kullanırlar. Tanrı'nın Ruhu O'ndan ayrı bir varlık değildir - tıpkı gücümüzün bizim bir parçamız olması gibi, Tanrı'nın Kendisinin bir parçasıdır. Tanrı'yı O'nun büyük gücünden, bilgeliğinden ve anlayışından nasıl ayırabiliriz? Yeremya 51:15'te okuduğumuz gibi, bunlar ayrı kişiler değildir:

"Gücüyle yeryüzünü yaratan, bilgeliğiyle dünyayı kuran, akıyla gökleri yayan RAB'dir"

Eğer Kutsal Ruh Tanrı'dan ayrı bir kişi olsaydı, o zaman İsa'nın babası (Tanrı'nın kendisi değil) Kutsal Ruh olurdu (Matta 1:18). Durum kesinlikle böyle değildir.

Tanrı'nın Ruhu ve Biz

Tanrı'nın Ruhu'nu anlamak, Tanrı'nın Kendisini anlamaya çalışmaktır ve bunu ölümlü zihinlerimizle asla tam olarak yapamayız. Tanrı'nın Ruhu güçten daha fazlasıdır. Nehemya 9:20, Musa'ya verilen yardıma atıfta bulunarak, Tanrı'nın İsrail halkını eğitmek için "iyi ruhunu" verdiğini söyler. Tanrı'nın Ruhu iyilikle doludur ve onu kullanma şekli O'nun merhametli ve lütfkâr bir Tanrı olduğunu gösterir. Bu, insanların yaşamlarında sahip olmaları gereken ruh ya da tutum türüdür.

Kutsal Ruh'un armağanlarına (özel yetenekler) artık ihtiyaç yoktur ve bugün hiç kimse bunlara sahip değildir (bir sonraki derste bu konuda daha fazla bilgiye erişebilirsiniz). Bugün Tanrı bizimle Kutsal Ruh aracılığıyla yazılmış olan Söz, yani Kutsal Kitap aracılığıyla konuşmaktadır. Tanrı Sözü'nü okuduğumuzda ve yaptığımız her şeyi etkilemesine ve yönlendirmesine izin verdiğimizde, bizi yavaş yavaş daha Mesih benzeri olacak şekilde değiştirir. Bu şekilde Tanrı Sözü'nün içimizde işlediği söylenebilir. Elçi Pavlus Selanik'teki imanlılara şöyle demiştir:

"Tanrı'ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür." (1. Selanikliler 2:13).

Aşağıdaki ayetler Ruh'tan doğmak (Tanrı'ya hizmet eden yeni bir yaşama başlamak) istiyorsak Tanrı Sözünün ne kadar önemli olduğunu gösterir:

“Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.” (1. Petrus 1:23).

“O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.” (Yakup 1:18).

Doğamız gereği günahkâriz. Elçi Pavlus Romalılar 8:5-7'de şöyle der:

“Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler. Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir. Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de...”

Pavlus 'benlik' terimini insanın düşüncesini tanımlamak için kullanır; 'ruh' terimini ise Kutsal Ruh tarafından esinlenerek Kutsal Kitap'ta bize açıklanan Tanrı'ya ait şeyleri tanımlamak için kullanır. Benliğin üstesinden gelmeli ve onu ruhsal, tanrısal düşünceyle değiştirmeliyiz. Kutsal Kitap'ın yaşamlarımızda işlemesi bizi ruhsal düşünen insanlar haline getirir. Bu şekilde Tanrı'nın Ruhunu içimizde olabilir. Pavlus vaftiz edilmiş imanlılara şöyle der,

“Ne var ki, Tanrı'nın Ruhunu içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhunu olmayan kişi Mesih'in değildir. Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir.” (Romalılar 8:9, 10).

Son olarak, Tanrı'nın Ruhunu aracılığıyla her yerde hazır olduğunu ve hakkımızdaki her şeyi bildiğini unutmamalıyız. Günahlarımızı O'ndan saklayamayız:

“Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar. Tanrı'nın görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.” (İbraniler 4:12, 13).

Özet

1. Tanrı'nın Ruhunu, aracılığıyla her şeyi yarattığı ve desteklediği gücüdür. Onunla evreni yaratmış ve yaratılışı canlı tutmuştur.
2. Tanrı, Ruhunu aracılığıyla her yerde hazır ve nazırdır ve her şeyi bilir.
3. İsa Kutsal Ruh aracılığıyla doğmuştur. O'na vaftiziyle Kutsal Ruh verilmiştir.
4. Elçilere mucizeler yapma ve farklı dillerde konuşma gücü de dahil olmak üzere Kutsal Ruh'un armağanları (özel yetenekler) verildi.

5. Kutsal Kitap dönemlerinde Tanrı insanlarla iletişim kurmak için Ruh'u kullanmıştır.
6. Bugün Tanrı bizimle Kutsal Ruh'un gücüyle yazılmış olan Kutsal Kitap aracılığıyla konuşmaktadır.

Öğrenilecek Ayet: Mezmur 139:1- 2

Ya RAB, sınavı tanıdın beni. Oturup kalkışımı bilirsin, niyetimi uzaktan anlarsın.

Okunacak ayetler: Mezmur 104 ; Yuhanna 14 ; Elçilerin İşleri 10 : 34 - 43 ; Galatyalılar 5 : 16 - 26